

Julie Carmeyer polst naar de band tussen bloedverwanten

De oudste is 34 en acteert in het theater en tv-reeksen als *Arcadia* en *F*** You Very, Very Much*. De jongste is 28 en ook acteur. Hij is medeoprichter van theatercollectief WOLF WOLF, en is nu te zien in het tweede seizoen van *F*** You Very, Very Much*. **Boris** en **Flor Van Severen**, broers.

© DAMON DE BACKER

Flor

“Vroeger wilde ik Boris worden. Boris is rock-'n-roll en speelt gitaar. Hij is impulsief, met een bevoeggenheid duikt hij in elk project alsof hij niets te verliezen heeft. Ik ben trager, heb meer tijd nodig voordat ik iets doe. Boris is de doener, ik de denker. Als kind gingen we samen in bad, daarna speelden we in ons blooifje. Ik was klein en mager, Boris vol en sterk. We ravotten veel en soms martelde hij me, maar altijd op een liefdevolle manier. (lacht)”

“Toen papa (meubelontwerper Maarten Van Severen, 70) stierf was Boris een puber en ging hij veel uit. Ik snakte naar aandacht van hem, maar Boris had het op die leeftijd enorm moeilijk met het verlies. Later kochten we samen een huis. Ik was 19, Boris 25. Hij was al papa en moest snel volwassen worden. Tot dan toe dacht ik vaak: kindjes, waarom niet? Dat is toch veranderd toen ik getuige werd van zijn gezinsleven, van de worsteling om dat te combineren met acteren. Nu wil ik er niet te vroeg aan beginnen en eerst mezelf leren kennen. Anderzijds vind ik het ook mooi dat je op een bepaald moment verantwoordelijk wordt voor iemand anders. Ik ben veel met mezelf bezig en vraag me weleens af wanneer dat stopt. Ik heb ook zin om op een dag iets uit te bouwen en een kind te krijgen met Sylvie (muzikant Sylvie Kreisuch, 30). Boris is een fantastische vader. Eigenlijk ontdek ik dat nu pas. Als ik hem verhalen zie voorlezen aan zijn kinderen, denk ik: je doet dat zo goed.”

“Ik bewonder Boris als artiest. In de voorstelling *The Great Downhill Journey of Little Tommy*,

‘IK VIND HET WAARDEVOL DAT FLOR EERST ZICHZELF WIL ONTDEKKEN VOORDAT HIJ AAN EEN GEZIN BEGINT’. OOK IN DE LIEFDE IS HIJ DE DENKER EN BEN IK DE DOENER’

BORIS

‘Ik was klein en magger, soms martelde Boris mij’

die hij samen met Jonas Vermeylen maakte, combineert hij zijn talent als speler en muzikant. Jonas en Boris zetten in een wild tempo verschillende typepjes neer. Tijdens mijn acteursopleiding werden we aangemoedigd om vanuit onszelf te vertrekken. Ik heb een grote bewondering voor acteurs die het eerder vormelijk aanpakken en een personage creëren dat niets meer met zichzelf te maken heeft. Ik zag altijd veel plezier in het spel van Boris.

“Zelf voelde ik dat niet meteen. De eerste jaren van mijn opleiding aan het KASK was ik een pleaser. Dankzij het stuk *Don Juan* in een regie van Tom Goossens, en *Who’s Afraid of Virginia Woolf* door WOLF WOLF, kwam er een omschakeling. Ik stond mezelf toe om me te amuseren, wat een openbaring.

“Boris is eerder diegene die mij levensadvies zal geven, dan omgekeerd. Ik probeer ervan los te komen, maar ik ben soms nog de onzekere jongen, de twijfelaar. Vroeger schatte ik de mening van mijn oudere broer heel hoog in, maar tegenwoordig spreken we op een meer gelijkwaardige manier over theater, smaak en het leven. Ik breek meer en meer uit de rol van het kleine broertje en maak mijn eigen keuzes, doe de dingen op mijn manier. Los van wat hij daarvan denkt.”

Boris

“Toen mijn vader stierf, ging ik door een bizarre periode, ik zat met zoveel vragen in mijn hoofd en kon er minder zijn voor Flor. Als puber ben je weg, je gaat door een overgangsfase waarbij je afscheid neemt van het kind in jezelf. Je wil liever bij je vrienden dan bij je familie zijn. Ik kijk niet uit naar het moment waarop mijn kinderen ook pubers worden. Tussen hun veertjende en hun twintigste ben je hen even kwijt, denk ik.”

“Ik heb Flor op de voet gevolgd tijdens zijn acteursopleiding en ik weet dat ik heel kritisch voor hem ben geweest. Ik probeerde hem te behoeden voor valkuilen, maar eigenlijk helpt dat niet. Het is belangrijk dat je zelf in de valkuil tuimelt. Ik vind dat Flor de laatste jaren ongehoorlijk gegroeid is. Met zijn gezelschap WOLF WOLF maakte hij de voorstelling *Voorlars-ontwaken*. Toen zag ik dat Flor deed waar hij zin in had, zonder te willen behagen.

“Net als Flor ben ik soms ook onzeker, natuurlijk. Het zou jammer zijn mocht je die onzekerheid helemaal verliezen. Ik ben ook nog niet waar ik moet zijn. Zal ik daar ooit raken? Weet ik zelfs waar ik moet raken? Nee, ik doe verder. Ik probeer nieuwe dingen uit. Als het niet werkt, probeer ik iets anders. Zo groei je, als acteur en als mens. Je leert dat je het elke keer opnieuw anders kunt aanpakken. Dat is een boeiende manier van leven en spelen. In volle overtuiging spring je. Door af te wachten komt er niks en word je depressief. Door te lang na te denken verlies je je impulsen, je instinct.”

FAMILIEKLAP

Oudere broer Hannes (l.), Boris en Flor Van Severen.

Gekke gewoontes

Boris over Flor:

◆ "Hij draagt altijd een lange broek, zelfs als het veertig graden is."

Flor over Boris:

◆ "Hij heeft de gewoonte om heel lang op het toilet te zitten. Soms leest hij een hele *Dag Alternaal* uit en vroeger at hij daar soms een heel pak Prince-koeken."

"Ik ben jong vader geworden en heb mezelf leren kennen door de ogen van mijn kinderen. Ik vind het waardevol dat Flor eerst zichzelf wil ontdekken voor hij aan een gezin begint. Ook in de liefde ben ik de doener en hij de denker. Flor is iets terughoudender, misschien omdat hij bang is om gekwetst te worden? Ik ga ervoor en zie wel waar ik uitkom. Niet dat ik me als een kamkaze in een liefdesverhaal stort en meteen opgeef als het dreigt te mislukken. Mijn relatie met Frances (*actrice Frances Lefebvre, JC*) is de beste tot nu toe. Ik zie onze relatie als een huis dat af en toe zal afbrokkelen en een nieuw laagje verf nodig zal hebben. Dat vind ik ook spannend, problemen hebben en ze oplossen, dingen aanpakken. In onze familie is het Flor die de problemen aanpakt. Hij kan niet tegen spanningen. Is er ruzie, dan fungeert hij als de moderator.

"Flor maakt zich nog zorgen over wat anderen van hem vinden. Als je jonger bent, probeer je je aan iemand vast te hangen, maar op een bepaalde leeftijd besef je: ik heb het recht om vanuit mezelf te spreken, want dit is wat ik voel. Na mijn dertigste is er iets veranderd. Ik hou geen rekening meer met meningen van mensen die ik niet ken. Sommigen vinden mij een goede acteur, sommigen een slechte. Ze zullen altijd wel iets vinden. Flor zal zichzelf ook wel van zijn onzekerheid kunnen verlossen op zijn dertigste. Wacht maar, nog twee jaar, en dan zal de bevestiging komen.

"Ik zie het nut niet van lang bij iets stit te staan of iets eindelijk te overdenken. Misschien omdat ik kinderen heb. Hoe groter ze worden, hoe meer ik besef hoe kort het leven is. Mijn oudste is 11, binnenkort is hij een puber en zal hij even weg zijn. Dan is hij 20 en zwaai ik hem uit. 'Ga maar, jongen, doe!' zal ik hem zeggen. Beangstigend hoe snel de tijd gaat, maar die angst verlamt mij niet. Ik geniet alleen maar meer van wat er nu is en heb hoop voor wat er nog komt."

Het tweede seizoen van *F*** You Very, Very*

Much is nu te zien op Streamz.